

uge til halvanden. Fordi vi har fokus på de forhandlinger og tror på, at det er der, vi skal forsøge at skabe nogle resultater – ikke ved at debatere det her forslag, som der jo helt åbenbart ikke kan skaffes et flertal for i Folketingssalen – så er det der, vi lægger vores kræfter.

Vi tror og håber meget på, at vi kan komme nogle skridt i den rigtige retning, for det er helt åbenlyst, at der selvfølgelig er behov for at få intensiveret indsatsen.

Hvordan det helt konkret skal gøres, er et oplæg til en rigtig god politisk diskussion, for det er fuldstændig rigtigt – jeg er helt enig med Det Radikale Venstres ordfører – at det er med at finde en balance, hvor vi tager hensyn til det kommunale selvstyre, samtidig med at vi alligevel prøver at se, om vi ikke kan finde de ekstra ressourcer, der skal til. Det er også vigtigt, at det ikke kommer som led i en kampagne, altså om, hvorvidt lærerne leverer et godt og ordentligt stykke arbejde eller ej. Det er ikke et spørgsmål om at kritisere folkeskolens generelle indsats, men et spørgsmål om at forsøge at skaffe en hjælpende hånd til de elever, som åbenlyst har et behov for det. Og det gælder i øvrigt ikke kun svage elever. Der kunne sådan set også være en ekstraordinær indsats for elever med særlige talenter, som måske i for høj grad kommer til at blive efterladt lidt for sig selv i det system, som vi kender i dag.

Så det er to felter, som vi godt kunne tænke os at sætte ind på og have fokus på i de forhandlinger, som intensiveres i den næste uges tid.

Kl. 12:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Frahm.

Kl. 12:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Frahm (SF):

Jeg takker for behandlingen af forslaget. Jeg takker også for, at der langt hen ad vejen jo er megen forståelse for, at vi har en opgave, der skal løses. Vi er så ikke enige om, hvordan den skal løses. Nogle mener, at det løser sig selv, og nogle mener, at de frivillige skal i sving, det kan jeg forstå at ministeren f.eks. mener, og lade 1.000 blomster blomstre osv. Det er jeg selv en meget, meget stor fan af, som ministeren jo udmærket godt ved. Men engang imellem skal der en lille hjælpende hånd til, for som andre ordførere har sagt, fattes riget penge, og selv om frivillige gør en indsats, hører vi også fra f.eks. fru Antorini,

at der altså er problemer med at få frivillige nok – for at sige det ligeud – og at vi ikke kan forvente, at de løser en opgave af denne karakter alene. Så er der en del, der mener, at det er en rigtig, rigtig god idé med det her forslag, vi skal bare lave det på finansloven.

Jeg kan altså ikke lade være med at overveje, hvorfor Ny Alliances ordfører denne gang er så optimistisk med hensyn til, at de nok får, hvad de gerne vil, nu. Jeg synes, det er dejligt, at man lever i det muntre hjørne, og det skal man da gøre, så vidt det er muligt, men hvad i alverden får dem til at tro, at man nu kan få ting igennem, som man helt åbenlyst ikke har en eneste chance for at samle et flertal bag – i stedet for at kaste kræfterne ind blandt folk, der dog har en lillebitte chance. Vi er dog lidt tættere på de her holdninger, men pyt. Hvis det lykkes, skal det da være dem vel undt, for som sagt er det ligegyldigt, hvilken farve katten har, bare den fanger mus. Om det bliver finansloven, der redder det her, eller det bliver vores beslutningsforslag eller noget helt tredje, er vi sådan set ligeglade med, bare der sker noget.

Kl. 12:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder lige ordføreren om at blive stående. Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo altid interessant at diskutere her i Folketinget, specielt når det drejer sig om nye investeringer, som betyder, at vi skal finde midler på finansloven eller andre steder. Jeg synes, det er interessant – det var det også under den valgkamp, vi netop har været igennem – at SF har travlt med at promovere en lang række initiativer på uddannelsesområdet, som selvfølgelig også vil betyde en stor milliardudskrivning samlet set.

De fire forslag på uddannelsesområdet, som vi har til behandling i dag, ville jo betyde en udgift på omkring 4 mia. kr. om året, hvis alle fire blev vedtaget. Det her forslag handler så kun om de 600 mio. kr.

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Frahm, hvor pengene skal komme fra. Det er jo kendt, at man har ønsket at tage pengene fra det danske hjemmевærn; man vil faktisk nedlægge det danske hjemmевærn. Det er klart, at vi jo skal finde pengene et sted, hvis de skal bruges på det her. Jeg vil gerne spørge fru Pernille Frahm, når marinehjemmевærnet f.eks. gennemfører omkring